

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆԸ

Երուսաղեմի հայ կեանքը լիահունչ են դարձնում մշակութային և ուսումնական բազում հաստատություններ՝ Զեռագրատունը, որ Երեւանի Մաշտոցեան մատենադարանից յետոյ երկրորդ խոշոր հայկական հաւաքածուն է, Կիւլպէնկեան մատենադարանը, տպարանը, Էդուարդ և Հելեն Մարտիկեան թանգարանը, Երուսաղեմի Սրբոց Թարգմանչաց, Ամմանի Իզպաշեան-Կիւլպէնկեան ազգային վարժարանները, Նաֆայի և Հայֆայի ուրբաթօրեայ դպրոցները և, ի հարկէ ժառանգաւորաց Վարժարանն ու Ընծայարանը. այս բոլորը գործում են Պատրիարքարանի հովանու ներքոյ:

Ժառանգաւորացը «Երկրորդական» տիպի վարժարան է, ունի վեց դասարան (Ա-Զ), և շրջանաւարտներից լաւագոյնները շարունակում են սովորել Ընծայարանում, ուր ևս չորս տարի ուսանելով աւարտաւան են ներկայացնում և ձեռնադրում արքեպիսկոպոսի:

Աւելի քան հարիւր յիսուն տարուայ պատմութիւն ունի այս ուսումնական հաստատութիւնը: Հիմնադրուել է 1841ին Ռամլէի Ս. Գեորգ վանքին կից, շուրջ երկու տարի գործելուց յետոյ փոխադրուել է Երուսաղեմ:

Անցեալ դարի կէսերին Զաքարիա Զմիւռնացի Պատրիարքը կառուցել է վարժարանի յարմարաւետ շէնքը՝ թանգարանի հարեանութեամբ: Այստեղ մանկավարժական քեդուն գործունէութիւն են ծաւալել Գ. Մուրատեանը, Ե. Դուրեանը, Թ. Գուշակեանը, Բ. Կիւլեսերեանը, Ն. Ներսոյեանը, Ն. Ծովականը (Պողարեան), Յ. Օշականը, Շ. Պէրպէրեանը և ուրիշ նշանաւոր աշխարհիկ ու հոգեւոր գործիչներ: Մասնաւորապէս երաժշտական առարկաներ աւանդել են Բարսեղ Կանաչեանն ու Օհան Տուրեանը:

Վարժարանի սաների ընդհանուր թիւը չորս տասնեակից չի անցնում: Ուսուցանւում են հայոց (գրաբար և աշխարհաբար), հրէից լեզուներ, անգլերէն, արաբերէն, գրականութիւն, պատմութիւն,

աշխարհագրութիւն, իրագիտութիւն, համարողական արուեստ, հաշուապահութիւն, համակարգիչ, հոգեւոր երաժշտութիւն, ձայնամարզութիւն և այլն: Իւրաքանչիւր աշակերտ ունի հասարակական պարտականութիւններ. նրանք են հետեւում շէնքի ջեռուցմանը, կատարում քանդակաւորութիւններ, կազմակերպում իրենց և ընկերների հանգիստը մարմնակրթութեան կամ համերգային սրահներում: Քանի որ դպրոցը գիշերօթիկ է, նաշարանում և սենեակներում հերթապահութիւն է սահմանուած:

Աշակերտների ուժերով տրուող համերգներն ու թատերական ներկայացումները լաւ ընդունելութիւն ունեն քաղաքացիների շրջանում: Առանձնապէս մեծ յաջողութիւն էր սպասում Դ. Դեմիրճեանի «Քաջ Նազարի» քեմադրութեանը, որ տեղի ունեցաւ ընթացիկ տարուայ Յունուարի 8ին և որի քեմադրիչը Ընծայարանի Դ. դասարանի ուսանող Գեորգ սարկաւազ Բարախանեանն էր: Ուշագրաւ էր նաեւ Փետրուարի 20ին կազմակերպուած հոգեւոր երգի երեկոն՝ վարժարանի երգչախմբի և Ռումանիայի հոգեւոր ճեմարանի սաների ուժերով: Բարեկամական ջերմ մթնոլորտում անցած համերգը շատ օգտակար էր մասնակիցների համար և գեղագիտական մեծ քաւականութիւն պատճառեց ունկնդիրներին: